

Härlig är jorden

(Höres på avstånd och sjunges under intåget av Lucia och hennes följe. Sången slutar, när alla ordnat sig på den plats, varifrån tablån skall utföras.)

(180^c)

1. Här - lig är jor - den, här
2. Ti - de - varv kom - ma,
3. Äng - lar den sjöng - o

him - mel, skön är grims -
svin - na, släk - ten
her - dar. Skönt fr - själ - tens det

gång.
gång.
ljöd:

ra ri - ken på
- mas to - nen från
ad dig, Fräl - sarn är

till pa - ra - dis med sång.
lä - lens gla - da pil - grims- sång.
ö - ver jor - den Her - ren bjöd. (Ingemann)

Lucia läser:

ag hälsar er alla som förr mången gång
med ljus i min krona, med stämningsfylld sång.
Jag kommer, när mörkast det är här i Norden,
när allt synes dött och förfruset på jorden,
när ofta vi även i hjärtat fornrimma,
som vore där ej en endaste strimma
av strålande ljus och av livande hopp,
som om isiga kylen där hejdat dess lopp.
Lucia symbol för det ljuset vill vara,
som kommer från ovan, det evigt klara,
som skingra vill dunklet i var människosjäl,
som lysa och väarma vill och allt göra väl.
Du eviga stråle, du sol över allt,
träng in i vart bröst, där det nu är så kallt.
Jag hälsar er alla som förr mången gång
med ljus i min krona, med stämningsfylld sång.

Lucia och tärnorna sjunga:

Lucia

(Ord och musik av Tore Torlind)

Andante

1. Vi fär - den har styrt ö - ver land, ö -
 2. Vi bring - at vårt bud-skap om lju -
 3. Må skug - gor- na flyk- ta för str^b'

mör-ker vi vandrat frå -
 fat-tig och rik, till
 dunk-let svin-ne

jär-nan va - rit Lu -
 de med und-ran Lu -
 ei - a vill va - ra

ost,

som strå - lat och värmت u - ti
 de fyll - des av gläd - je trots
 må hen - ne i hjär - tat vi

mid - vin - ter-nat-ten.
 mörk-ret i ti-den.

städ - se be - va - ra, städ-se be - va - ra.

rit. 3. rit. Adagio rit. rit. pp

CG 3890

* En stjärngosse läser:

Och i Lucias följe gå stjärngossars rad,
de sjunga visan om Staffan,
om Staffan, som var en staledräng,
som vattnade sina fålar fem
alltunder den ljusa stjärnan.
Och detta är Staffans visa.

Staffansvisan

Sjunges av stjärngossarna

Solo

Moderato

Moderato

1. Staffan var en stal'
2. Två de vo - ro
3. Två de vo - ro
4. Den fem - te den var

Solo

gär - na,
gär - na
gär -
gär -

Alla

få - lar fem allt
sin fö - da allt
li - ka allt
själv up - på allt

stjär - nan.

stjär - nan.
stjär - nan.
stjär - nan.
stjär - nan.

sa

In - gen da - ger
In - gen da - ger
In - gen da - ger
In - gen da - ger

än, **stjär-nor-na** **på** **him-me-len** **de** **blän - ka.**

än, **stjär-nor-na** **på** **him-me-len** **de** **blän - ka.**

nes **än,** **stjär-nor-na** **på** **him-me-len** **de** **blän - ka.**

nes **än,** **stjär-nor-na** **på** **him-me-len** **de** **blän - ka.**

En tärna läser:

Men låt oss på dörren till julen glänta,
till vilken Lucia ett förebud är.
Att sjunga dess sånger vi ivrigt längta
att höra dess klockor från fjärran och när.
»Gläns över sjö och strand
stjärna i fjärran,
du som i Österland
tändes av Herran.»

* Då stjärngossar icke förekomma i Luciaföljet överhoppas Staffangvisan.

Tärnor och stjärngossar sjunga:

När det lider mot jul

(Dikt av Jeanna Oterdahl. Musik av R. Liljefors)

The musical score consists of three staves of music in common time, key signature of two flats. The vocal part (Soprano) has lyrics in Swedish. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and bass notes.

Det strå - lar e
un - der - ligt
a-len hon står. Hon
över värl - de - nes o - ro och strid i nä-ra två - tu - sen-de

år. När da-gen blir mörk och när snön fal-ler vit, då
 skri-der hon närmre, då kommer hor
 snart Ty
 ju - len är här - lig för sto - ra och små, är glädje och lju - vas-te

frid, är klap - par och jul - gran och ring-dans ock-så, är
 lyc - ka o - änd - li - gen blid,
 ö - r
 stjär-nor-na tind-ra som mest, och där
 iju - set är — där är det jul.

En tärna läser:

Och lyssnen även till urgamla toner
om rosen av Jesse rot och stam,
som ända i våra nordliga zoner
besunges och står uti tiden fram.

Det är en ros utsprungen

Sjunges för solo och kör

Solo

Mel. fr. 1500-^t

1. Det är en ros ut- sprungen a
 2. Om den-na ros al - le - na
 3. Den spä - da ro - sen fi - na.
 4. O, Je - su dem som kla - ns

stam. Av fäd-ren ren be
 ord, att född av jung^f
 het, i mörkret m^s
 dal nu med din '

blom - m^r
 Her -
 Gu^d
 oss
 låt

i den kal - la vin - ter, i
 det - ta un - der sked - de, som
 ar - ma mänskor fräl - sa från
 oss dig e-vigt lo - va i

- ka tid. Mitt i den kal - la
 - ten sagt. Oss det - ta un - der
 död han kan. Oss ar - ma män - skor
 - het och ljus. Låt oss dig e - vigt

vin - ter, i mid - natts mör - ka tid.
 sked - de, som oss pro - fe - ten sagt.
 fräl - sa från synd och död han kan.
 lo - va i sa - lig - het och ljus.

»I samma nejd voro några herdar ute på marken och höllo vakt om natten över sin hjord. Då stod en Herrens ängel framför dem, och Herrens härlighet kringstrålade dem, och de blevo mycket förskräckta. Men ängeln sade till dem:

En ängel.

Varen icke förskräckta. Se, jag bådar eder stor glädje, som skall vederfasas allt folket. Ty i dag har en frälsare blivit född åt eder i Davids stad, och han är Messias, Herren.» (Luk. 2: 8—11)

Tärnan fortsätter:

Så skriver S:t Lukas de heliga orden
om Sonen av Gud, som mänska är vo-
sjungen nu alla om den heliga natt
då helgonen två kring Guds Son

Stilla natt, hel'

(Ps. 114

Sjunges unisont

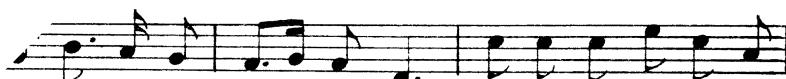
Fr. Gruber (1818)

1. Stil - natt! Allt är frid.
2. Sto - a stund! Äng - lars här
3. Stil ga natt! Mörk - ret flyr,

skiner på bar - net i stal - lets strå
kring de vak - tan - de her - dars hjord,
Rädd - nings-tim - man för värl - den slår,

och de va - kan - de from - ma två. Kris-tus till jor-den är
rym - den lju - der av gläd - jens ord: Kris-tus till jor-den är
nu be - gyn - ner vårt ju - bel - år. Kris-tus till jor-den är

kom - men, oss är en Fräl - sa - re född.
kom - men, e - der är Fräl - sa - ren född.
kom - men, oss är en Fräl - sa - re född.

En tärna läser:

10

Och många äro de sånger
om barnet på krubbans strå,
och otaliga äro de gånger
vi dem lyssnat och sjungit på.

Ett barn är fött på denna dag

Duett av två tärnor

Duett

Mel. fr. medeltiden. Ar.

1. Ett barn är fött på den - na
Det föd - des av en jung - fr
2. Om världen än - nu stör -
så vo - re den dock allt

var Guds väl - be-
son det bar - net
guld och pär - l
säng åt dig

- lar Du i
vi - lar Du i

fat - tig - do-mens bätt. Väl- kommen var, o,
fat - tig - do-mens bätt. Väl- kommen var, o,

ær - re kär, vår gäst du vor - den är.
Her - re kär, vår gäst du vor - den är.

Anm. Om tillgång finnes till blockflöjter (sopran) kan denna sång utföras på följande sätt:

- 1) Flöjterna spela sopran- och altstämman, alltså 2-stämmigt, utan ackomp.
- 2) Första versen sjunges med ackomp. av piano eller orgel.
- 3) Blockflöjterna spela från repristrecknet till slut.
- 4) Andra versen sjunges med ackomp. av piano eller orgel.
- 5) Blockflöjterna spela i likhet med 3).

Dock ännu vi äro mitt i advent,
därom Lucia oss minner,
men elfte dagen härefter — som känt —
vi julen hos oss så finner.
Så stäm då ditt hjärta till fest
och möt din konungslige gäst.
»Bereden väg för Herran,
berg sjunken, djup stân opp.
Han kommer, han som fjärran
var sedd av fädrens hopp.»
Den psalmen vi alla nu sjunga
med andakt och ljudelig tunga.

Bereden väg för H

(Ps. 103)

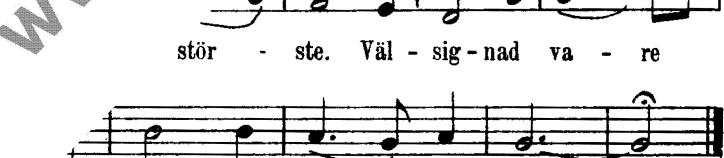
Sjunges unisont av hela

1. Be - re - den v
Han kom - mer,

djup, stân
fäd - re

stör - ste. Väl - sig - nad va - re

som kom i Her - ren s namn.

1694

erg sjun - ken,
var sedd av

- dig- he - tens För - ste, av

stör - ste. Väl - sig - nad va - re

som kom i Her - ren s namn.

Talkör av hela Luciaföljet:

(Franzén)

Till sist vi er önska en fröjdefull jul
för olyckor alla bevare eder Gud,
må ljusen och sången till andakt er stämt,
vi mötas nu ej förrän nästa advent.

Härlig är jorden

Sjunges av hela Luciaföljet, varunder det tågar ut.